

5

## Faro de Cíes

O gardián dos mares

### Historia

### Enxeñaría

### Etnografía

### Medio Mariño

**Localización:** Illa do Faro

**Coordenadas:** 42.21487, -8.91457

*O faro de Cíes, dende a súa construción a mediados do S. XIX, converteuse no punto de referencia de entrada á ría de Vigo, facilitando a navegación ao longo de toda a costa.*

### Descrición

Localizado a 175 m de altitude, conta cunha das vistas panorámicas máis espectaculares de todas as illas que conforman o arquipélago. Encontrámonos no punto máis alto, e se a visibilidade é boa, conseguiremos ver outras illas como Ons ou Sálvora, e mesmo tamén a peculiar liña de costa que conforman as rías baixas. Xunto cos outros tres faros —do Peito, do Príncipe e Bicos— localizados nas outras illas, sinaliza a entrada á ría de Vigo.

A súa aparencia actual é froito dunha reforma realizada no ano 1978, cando foi instalada unha nova lanterna e un sistema de acetileno xiratorio. O faro funciona con enerxía fotovoltaica subministrada por oito paneis solares que poden verse na súa cuberta superior.

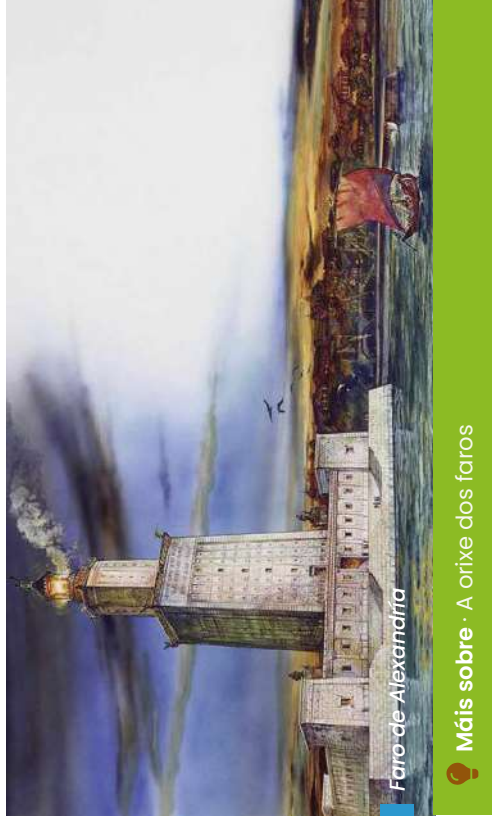
En caso de emerxencia conta cun prototipo de seguridade que fai funcionar un grupo de baterías de reserva. Durante a noite, a luz que proxecta, que se propaga en forma de dous destellos brancos cada oito segundos, ten un alcance de ata 16 millas.

### Para a observación

O faro das Cíes foi unha obra de enxeñaría relevante para a época (1851). O cumio do monte tivo que

cortarse varios metros para conseguir unha base horizontal onde se puidese establecer a estrutura e, ademais, a propia execución do camiño en forma de zig-zag, que aínda hoxe lle da acceso dende o peirao, tampouco foi doado de realizar cos medios de que se dispoñían naquel momento.

Comezou a funcionar o 19 de novembro de 1852, dende o solpor ata o amencer, grazas a unha lámpada de aceite. Estaba clasificado como de 2ª



Máis sobre · A orixe dos faros

A visión do lume en terra firme sempre foi un aviso de perigo para os mariñeiros. Homero, xa no ano 700 a. C. escribiu na Odisea que o uso dos lumes servía para guiar aos mariñeiros ata a costa. Esta técnica foi empregada durante séculos polas familias mariñeiras, que colocaban lumes en zonas elevadas da costa para poder avisar da presenza de perigos. No entanto, moitas veces, non se sabía cando estaban prendidos, e sumado a que algúns eran trampas para que os

barcos encallasen e así, poder saquelos, motivou que os mariñeiros instalaran estruturas na costa que foran visíbeis tanto de día como de noite. Así, os faros convertéronse no mellor aliado dos navegantes, permitindo-lles reconecer a costa e os seus perigos independentemente da claridade do día ou das condicións meteorolóxicas. Cada faro ten unha cor e destellos de luz diferentes, polo que poderíamos dicir que cada un ten o seu propio carné de identidade.



orde e tiña un alcance de 31 millas e luz branca con eclipses minuto a minuto. En orixe, contaba con catro estancias para os fareiros e as súas familias, dúas cocinas independentes coas súas despensas e aseos, e unha sala de repostos e abastecementos para o propio servizo do faro, e unha cisterna.

As duras condicións de vida dos fareiros, illados durante o inverno, levaron á idea de instalar iluminación permanente de acetileno, que non requiría persoal permanente, tan só visitas periódicas para asegurar un correcto funcionamento. Así foi como no ano 1952 se procedeu a automatizar o faro, e os fareiros e as súas familias deixaron de ocupalo.



### ¿Sabías que?

Pegado ao faro de Cíes, atópase un potente radar de ata 10 km de alcance. Forma parte do Sistema Integrado de Vixilancia Exterior (SIVE) cuxa misión é reforzar o control e as operacións de salvamento marítimo en augas costeiras, mediante a detección de embarcacións a longa distancia, a identificación dos tripulantes, a verificación da actividade que realizan e a coordinación do seu seguimento con outros medios marítimos e terrestres.

